

عنوان مقاله:

سنجش صدق و کذب خبر در گزاره‌های ادبی

محل انتشار:

پژوهشنامه نقد ادبی و بلاغت، دوره 3، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

اسماعیل شفق - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بوعلی سینای همدان

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث اصلی علم معانی، تعیین صدق و کذب جمله‌های خبری است. چنانچه گزاره‌ای قابل صدق و کذب باشد، خبری است، و اگر چنین نبود، انشایی است. نخستین مطرح‌کنندگان صدق و کذب خبر، از میان متکلمان و فلاسفه بوده‌اند. اما تمام گزاره‌های ادبی مطابق با زبان منطق نیستند؛ این قبیل گزاره‌ها ویژگی‌هایی دارند که منطق‌گریزی در آنها به وضوح مشاهده می‌شود. گزاره‌های ادبی الزاما خبری نیستند، بلکه هدف آنها القاء بینش جدید در مواجهه با پدیده‌ها و جهان پیرامون است. در این پژوهش، پس از بررسی آراء متفکران اسلامی و غیر اسلامی در خصوص صدق و کذب گزاره‌ها، به این نتیجه رسیده‌ایم که صدق و کذب را تنها باید با سرچشمه گزاره‌ها سنجید و ضروری است که در علم معانی، در بخش مربوط به نحوه سنجش صدق و کذب خبر، بازنگری شود.

کلمات کلیدی:

صدق و کذب، خبر، انشا، سرچشمه‌های صدق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1212119>

